

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Sibe van Aangium
Titel: De Zwarte Mus als redder
Druk: 1
187 blz.

Prijs f 2,90; gebonden; geïll.; jongensboek. Inhoud: Het verhaal speelt in de Franse bezettingstijd in Friesland. Ook toen waren er al verraders en verklikkers, die de "onderduikers" aanbrachten. Een Friese jonker, genaamd met zijn geheimzinnige naam "Zwarte Mus", heeft zich tot taak gesteld om de van huis en haard verdrevenen in veiligheid te stellen in Engeland. Dit verhaal is een van zijn reddingen. Strekking: Een zeer spannend jongensboek. Soms gaat het bij de redding wel eens wat al te fantastisch toe, zodat een pientere jongen zal vragen: hoe kan dat nu? (Vooral het slot). De argumentatie van de schrijver, hoe een officier tegelijk in dienst van de Fransen en in die van de Zwarte Mus kan zijn, is heel zwak. Literair een boek met zwakke plekken. Conclusie: Toch zouden we dit spannende boek, waarin een behoorlijke christelijke sfeer heerst, onze jongens niet graag willen onthouden. Enkele woorden, uitdrukkingen en beschrijvingen zijn te moeilijk voor kinderen. Bezwaar dat er geen inhoudsopgave is. Eindoordeel: warm aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1949

Auteur: Sibe van Aangium
Titel: De Zwarte Mus als redder
Druk: 1
187 blz.

G.K.C.B. 10 t.d.t. De schrijver is hier weer in zijn element; het historische verhaal uit de tijd van patriotten en prinsgezinden „ligt“ hem buitenmate. Jelle Piebes is een vuige verrader, die het Jelle Joukes buitengewoon lastig maakt. Bijna is de toeleg gelukt, om hem te laten vangen en doden. Maar een groep edelen „de Zwarte Mus“ genaamd, doet dienst als knockploeg en ontzettingsgroep. Jelle Joukes kan op die manier naar Engeland ontkomen. Voor grote jongens — en niet alleen voor hen! — een boek om van te smullen. Het zit ook vol met avonturen. De schrijver heeft een aparte verteltrant; kalm, gedetailleerd (hij spaart je geen enkele bijzonderheid), toch boeiend. Het houdt je vast. De spanning blijft er in. Eerst denk je: hij kan niet goed op gang komen, wat moet dat worden met al die uitvoerige interieurbeschrijvingen en dan nog wel met „gedichten“ er bij, pag. 13, 16, 19, maar hij komt toch wel op stoot. En als je eenmaal in de eigen sfeer van het boek bent, dan merk je: het behoort er toch wel bij. — De verschillende karakters worden goed getekend en de strekking is best. Opmerkingen van godsdienstige aard vloeien geleidelijk door de gesprekken heen, ze gaan over het gebed, de kracht en rust van het vertrouwen op God, de almacht en de trouw van de Here, het voorbeeld en het gebod van Christus. Jammer, dat de bekwame schrijver niet beter heeft doen uitkomen de verzoenende en vernieuwende genade, waaraan alleen te danken is, dat mensen als

Jouke kunnen spreken én doen zoals dit boek het verhaalt. Buigzaam, lenig, smoutig Nederlands is de taal, waarin het geschreven is, niet. Wel sterk gespierd, soms wat houterig, maar dat komt, doordat het in het Fries gedacht is en in het Hollands uitgedrukt. Zal de schrijver ook niet-Friezen nog te meer boeien, dan moet hij wat zuiniger zijn met provincialismen. De uitgever heeft het boek keurig uitgevoerd. Maar het aantal illustraties is niet groot. Hartelijk aanbevolen!

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1949
